

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Undervisnings- og forskningsministerens hjemmel til at træffe beslutning om nedlæggelse af private børnehave- og fritidspædagogseminarier, der er selvejende institutioner, findes i § 2 i lov om uddannelse af børnehave- og fritidspædagoger (lovbekendtgørelse nr. 769 af 10. november 1986).

Efter lovens § 2, stk. 1, foregår uddannelsen af børnehave- og fritidspædagoger på statsseminarier eller på private seminarier, der er godkendt af undervisningsministeren. Efter § 2, stk. 2, fastsætter undervisningsministeren betingelserne for godkendelse, der kan gives for et bestemt åremål, og efter § 2, stk. 3, kan godkendelsen *til enhver tid* tilbagekaldes, hvis seminariet ikke længere opfylder godkendelsesbetingelserne.

Disse betingelser er fastsat ved Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 574 af 20. november 1978 om godkendelse af private børnehave- og fritidspædagogseminarier.

Efter § 1 i denne bekendtgørelse meddeles godkendelse for indtil 4 år ad gangen, og efter § 2 er det bl.a. en betingelse for godkendelse, »at seminariet efter sin størrelse og geografiske placering på hensigtsmæssig måde kan medvirke til at opfylde det konstaterede eller forventede uddannelsesbehov som led i en landsomfattende planlægning.«

Det må således antages, at undervisnings- og forskningsministeren har den fornødne hjemmel til administrativt at beslutte, at et privat seminarium skal nedlægges, hvad enten afviklingen sker samtidig med udløbet af en 4-årig godkendelsesperiode eller midt i perioden.

I den aktuelle situation har jeg imidlertid besluttet, at spørgsmålet om nedlæggelse af seminarier, herunder også af private seminarier, ikke skal afgøres administrativt, men forelægges for Folketinget i form af et lovforslag, der vil blive fremsat om kort tid. Dette sker bl.a. for at afskære enhver tvivl om det hjemmelsmæssige grundlag for at gennemføre dispositioner, hvortil der knytter sig en så betydelig politisk interesse, som der her er tale om.

Når jeg i planskitsen, som blev offentliggjort den 31. august 1988, i de fleste tilfælde har anvendt udtrykket »sammenlægning« af seminarier i stedet for »nedlæggelse« af et seminarium, er det ikke for at tilsløre, at der i alle tilfælde er tale om, at et af de berørte seminarier nedlægges som selvstændig institution. Det er

sket for at understrege, at den nedlagte institutions uddannelsesaktivitet ikke afvikles, men videreføres af en eller flere andre institutioner.

Ligeledes har jeg ønsket at tilkendegive, at det på denne baggrund vil være naturligt, at lærerpersonalet ved den nedlagte institution søges genbeskæftiget ved den eller de institution(er), der indgår i »sammenlægningen«, og at den nedlagte institutions bestyrelse sikres en rimelig indflydelse på, hvorledes virksomheden føres videre af de øvrige institutioner.

Jeg vil i forbindelse med lovforslagets fremsættelse vende tilbage til de retlige problemer, der knytter sig hertil.

Spm. nr. S 126

Til *boligministeren* (28/10 88) af:

Behnke (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at udlejere af lejligheder i tofamilieshuse ikke kan lade de nye miljøafgifter indgå i huslejen?«

Begrundelse

Reglerne om omkostningsbestemt husleje, hvorunder de nye miljøafgifter automatisk henhører, er sådan formuleret, at situationen er ganske speciel for tofamilieshuse.

De særlige fradrag osv., der gælder ved udlejning af en lejlighed i et tofamilieshus, begrænser udlejerens mulighed for at opnå dækning for de betydelige beløb, miljøafgifterne beløber sig til.

Spørgeren vil derfor gerne have ministerens svar på, hvilke muligheder disse specielle udlejere har for at lade miljøafgifterne gå 100 pct. videre til lejerne.

Svar (4/11 88):

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Hverken lejelovens eller boligreguleringslovens bestemmelser om, hvornår en udlejer kan forlange lejeforhøjelse, indeholder særregler for tofamilieshuse.

En udlejer, der pålægges miljøafgift, vil kunne kræve lejeforhøjelse herfor efter lejelovens § 51 om nye eller forøgede offentlige afgifter, og for ejendomme, der er omfattet af boligreguleringslovens bestemmelser, vil miljøafgiften kunne indgå i det driftsbudget, der danner grundlag for beregning af den omkostningsbestemte leje.